דין וחשבון לשנת 2010

תוכן העניינים

דוח הדירקטוריון לאסיפה הכללית של בעלי המניות ותיאור עסקי קבוצת הבנק	3
סקירת ההנהלה על מצבה העיסקי של הקבוצה ותוצאות פעילותה	193
הצהרות	220
דוח הדירקטוריון וההנהלה בדבר בקרה פנימית על דיווח כספי	222
דוחות כספיים	223

הליכים משפטיים

להליכים משפטיים מהותיים שהבנק צד להם ראה ביאורים 19.ד. 10) ו- 19.ד.11) לדוחות הכספיים.

ועדת החקירה הפרלמנטרית בנושא איתור והשבת נכסים של קרבנות שואה (להלן: "ועדת החקירה")

בחודש אפריל 2001 נחתם בין הבנק ובנקים נוספים, לבין ועדת החקירה, מסמך עקרונות בדבר הסדר בדיקה חיצונית של חשבונות קורבנות השואה בבנקים בישראל, בעקבותיו מונו לסייע לועדת החקירה בודקים חיצוניים לאיתור חשבונות בנק של קורבנות השואה.

בחודש ינואר 2005 פורסם דוח מסכם של ועדת החקירה הפרלמנטרית בנושא הבדיקה בבנקים בישראל של נכסי קרבנות השואה (להלן: "דוח הועדה"). לפי דוח הועדה, המחויבות לכאורה של הבנק נעה בין 1.8 מיליוני שקלים חדשים לבין 12.9 מיליוני שקלים חדשים בתנאי ריבית והצמדה שונים.

הבנק חולק על ממצאי דוח הועדה, ולדעתו, בהסתמך על מסמכים שקיבל מועדת החקירה ששימשו בסיס לדוח, ועל פי חוות דעת משפטית המבוססת על מסמכים אלה, עומדות לו טענות הגנה בעלות משקל, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי, כנגד ממצאי ועדת החקירה ומסקנותיה. לדעת הנהלת הבנק, בהתבסס על חוות דעת יועציה המשפטיים, חשיפת הבנק בגין ממצאי ועדת החקירה ומסקנותיה, אינה מהותית.
ביום 3 במאי 2007, פנתה החברה לאיתור ולהשבת נכסים של נספי השואה בע"מ, שהוקמה מכוח חוק (להלן בסעיף קטן זה: "החברה") לבנק, בדרישה כי הבנק יבצע בדיקה באשר לנכסים אשר הינם נכסים של נספי שואה (לרבות נכסים אשר הבנק חולק כי הינם נכסים של נספי שואה). לאחר עריכת הבדיקה כאמור, נדרש הבנק להעביר את הכספים הנ"ל, בתוספת ריבית והצמדה לחברה. ביום 8 במאי 2007 השיב הבנק לפניית החברה, וחזר על עמדתו, לפיה אין הוא מחזיק רכוש של נספי שואה, עמדה שמצאה ביטוי בדוח ועדת החקירה.

ביום 4 ביוני 2007 סוכם על דעת הבנק, כי הכנסת תעביר לידי החברה לאיתור ולהשבת נכסים של נספי השואה בע"מ את כלל המידע והממצאים שברשותה הנוגעים לנכסים של נספי השואה אשר נאספו במסגרת עבודת ועדת החקירה, והבנק הביע הסכמתו ונכונותו לשתף פעולה בעניין זה עם החברה. לאחר תאריך זה היו חילופי מכתבים נוספים בין החברה ו/או נציגיה לבין הבנק ו/או נציגיו, בעקבותיהם המשיך הבנק לספק מסמכים לחברה.

ביום 15 ביולי 2008 פנתה החברה במכתב לקבל מהבנק סכום של כ- 18 מיליוני שקלים חדשים. ביום 14 באוגוסט 2008 דחה הבנק את הפניה. ביום 2 במרץ 2009 נתקבלה בבנק דרישה מתוקנת מאת החברה, לפיה היא דוחה את עמדת הבנק, ומעמידה את הסכום על כ-19 מיליוני שקלים חדשים נכון ליום 31 בדצמבר 2008. ביום 2 באפריל 2009 דחה הבנק את דרישת החברה. ביום 2 באפריל 2009 חזרה החברה על עמדותיה, תוך שהיא מציינת כי אם לא יהיה מנוס היא תפנה לבית המשפט המוסמך. ביום 19 במאי 2009 חזר ודחה הבנק את דרישות החברה ודרש ממנה לחזור בה לאלתר מדרישותיה כלפי הבנק. על אף חילופי המכתבים שנזכרו לעיל החליטו הבנק והחברה ללבן ביניהם את חילוקי הדיעות על מנת לנסות ליישב את הסתירות שבעמדותיהם. בירור זה מתנהל בין היועצים המשפטיים של הצדדים מאז חודש אוגוסט 2009, תוך שמירת זכויותיו של כל צד.
ראה גם עיקרי חוק נכסים של נספי השואה (השבה ליורשים והקדשה למטרות סיוע והנצחה), התשס"ו – 2006 בפרק חקיקה ופיקוח על פעילות קבוצת הבנק לעיל.